

Betænkning

over

- I. forslag til lov om den amtskommunale beskatning,
- II. forslag til lov om beskatning til kommunerne af faste ejendomme,
- III. forslag til lov om statens overtagelse af visse kommunale udgifter m. m.,
- IV. forslag til lov om ændring i lov om invalide- og folkepension og lov om pension og hjælp til enker m. fl. (Om forhøjet statsrefusion),
- V. forslag til lov om ændring i lov om afgift af forlystelser og
- VI. forslag til lov om ændring i lov om afgift af spiritus, vin og øl.

(Afgivet af udvalget den 10. februar 1961).

Udvalget har holdt 9 møder og haft samråd med såvel indenrigsministeren som finansministeren, ligesom man har modtaget deputationer eller skriftlige henvendelser fra følgende:

De samvirkende Sognerådsforeninger i Danmark,

Foreningen „Bymæssige Kommuner“,

Den danske Købstadforening,

Amtsrådsforeningen i Danmark,

Københavns amts sognerådsforening,

Overborgmesteren i København,

Borgmesteren i Odense,

Gentofte kommune,

Lyngby-Tårnbæk kommune,

Munkebo kommune,

De samvirkende danske Landboforeninger,

Erhvervsrådet for Gartneri og Frugtavler,

Foreningen af Ejere af fredede Ejendomme,

Grundejersammenslutningen for Københavns omegn,

Fællesforeningen af grundejere i København og Københavns omegn,

Fællesrådet for Gjentofte kommunes samarbejdende Grundejerforeninger,

Grundejerforeningen Højsgaardens Villa-by, Hellerup,

Bernstorff Jægersborg Grundejerforening,

Foreningen af Skov- og Landejendomsbesiddere i Danmark og

Postmester Ove Nielsen, Hadsund.

Postmester Ove Nielsen, Hadsund.

Postmester Ove Nielsen, Hadsund.

6 Udvalgenes betænkninger m. m.

Udvalget har i forbindelse med drøftelsen af spørgsmålet om statens overtagelse af kommunernes hidtidige andel af forlystelsesafgiften haft en forhandling med finansministeren, der efter at have overvejet de herimod fremførte betænkeligheder har givet tilsagn om at tage sit forslag herom tilbage.

Et *flertal* (socialdemokratiets og det radikale venstres medlemmer af udvalget) kan herefter anbefale den i de øvrige lovforslag indeholdte omlægning af den amts- og sognekommunale beskatning og af byrdefordelingen mellem staten og kommunerne. Flertallet vil i øvrigt nærmere motivere sin stilling til lovforslagene ved disses 2. behandling.

Et *mindretal* (venstres og det konservative folkepartis medlemmer af udvalget) kan ikke medvirke til den af indenrigsministeren foreslåede omlægning af den amts- og sognekommunale beskatning.

Mindretallet havde forventet, at det ville have været muligt under udvalgsbehandlingen at opnå sådanne ændringer i lovforslagene vedrørende den amtskommunale beskatning og beskatningen til kommunerne af fast ejendom, at der kunne være tilvejebragt enighed mellem mindretallet og det af regeringspartiernes medlemmer af udvalget bestående flertal. Flertallet har imidlertid

tid afvist enhver realitetsforhandling om disse lovforslag — i hvert fald afvist mulighederne for væsentlige og principielle ændringer i disse.

Under disse omstændigheder har mindretallet ikke kunnet tage medansvar for en gennemførelse af de nævnte lovforslag på det af ministeren foreslåede grundlag, men ønsker at markere sit principielle standpunkt ved at stille sine egne ændringsforslag. Mindretallet vil i øvrigt redegøre for sit standpunkt ved lovforslagenes 2. behandling.

Et andet mindretal (socialistisk folkepartis medlem af udvalget) kan tiltræde adskillige af de tanker, det foreliggende kompleks af lovforslag giver udtryk for. Det kan således tiltrædes, at hele ejendomsbeskatningen tiltrænger forenkling, at man som et led i bestræbelserne herpå fikserer og afvikler bygningsskatterne, at folkepensionsudgifterne overgår til staten, og at der tilstræbes større rimelighed og ensartethed inden for såvel den sognekommunale som den amtskommunale beskatning.

Derimod må mindretallet nære betænkelighed ved den del af forslagskomplekset, der specielt tager sigte på en lempelse for de større landbrugsejendomme. For det første løser en sådan individuel lempelse ingen af de vanskeligheder af strukturel karakter, som landbrugserhvervet står midt i. For det andet har lempelsen den næppe tilsigtede konsekvens, at den kapitaliseres og kan give sig udtryk i en betydelig gevinst for de nuværende ejere ved påfølgende salg. Fremtidige ejere vil således ingen lempelse få, mens de nuværende ejere får en gave på 500 mill. kr. Opgivelsen af samfundsprioriteten må efter mindretallets syn på jordbeskatningen anses for et tilbageskridt.

Der er ikke i forbindelse med forslagene foretaget nogen bedømmelse af amtskommunernes berettigelse som administrative, bevilgende organer, men foreslået en sammenblanding af kommunal og amtskommunal udskrivning, suppleret med statstilskud. Det må befrygtes, at de i øvrigt foreslåede forenklinger ikke står mål med de fremtidige komplikationer, som forslagene bevirker.

De talrige henvendelser fra kommuner og organisationer har vist, at forslagene trods

deres forholdsvis beskedne tal griber dybt ind i visse kommuners og befolkningsgruppers økonomi, og at det for øjeblikket er vanskeligt at bedømme forslagenes virkninger i sammenhæng med den statslige ejendomsbeskatning i henhold til den nye vurdering.

Endelig er der under udvalgsbehandlingen rejst påtrængende problemer, som ikke er løst, og fremsat alternative forslag, som af tidnød ikke har kunnet overvejes tilstrækkeligt.

Idet mindretallet i det hele finder det uforsvarligt, at et så omfattende lovkompleks tilmåles en behandling på så få timer, som tilfældet har været, må mindretallet forbeholde sig sin stilling ved forslagenes fortsatte behandling.

Ad I. Forslag til lov om den amtskommunale beskatning.

Et flertal (socialdemokratiets og det radikale venstres medlemmer af udvalget) indstiller lovforslaget til *vedtagelse* med de nedenfor anførte af indenrigsministeren foreslåede ændringer under nr. 2 og 4, hvorom der henvises til de ledsagende bemærkninger.

Et mindretal (venstres og det konservative folkepartis medlemmer af udvalget) henviser til sine ovenfor anførte bemærkninger og stiller de nedenfor under nr. 1, 3, 5 og 6 anførte ændringsforslag. Mindretallet vil, dersom disse ændringsforslag måtte blive vedtaget, kunne medvirke til det således ændrede lovforslags gennemførelse.

Ad II. Forslag til lov om beskatning til kommunerne af faste ejendomme.

Udvalget har bl. a. drøftet mulighederne for at lempe ejendomsbeskatningen over for personer, hvis indkomst som følge af alder, sygdom eller lignende er faldet væsentligt.

Det henstilles, at indenrigsministeren snarest tager op til undersøgelse, hvorvidt der kan gives kommunalbestyrelserne bemyndigelse til, hvor forholdene taler derfor, at tillade, at de årlige ejendomsskatter ikke opkræves, men tinglyses som gæld på ejendommen.

Endvidere har udvalget drøftet de i lovforslagets §§ 3 og 4 foreslåede over- og undergrænser for grundskyldpromillerne i

sognekommunerne. Der har i udvalget været betænkelighed ved den forøgelse af de sognekommunale ejendomsskatter, der i nogle kommuner vil være en følge af en undergrænse på 12 promille.

Et *flertal* (socialdemokratiets og det radikale venstres medlemmer af udvalget) finder tillige, at en overgrænse på 35 promille i nogle kommuner, der har en særlig høj beskatning af grundværdierne, vil kunne føre til en for kraftig omlægning af udskrivningen fra grundskyld til indkomstskat.

Efter forhandling med udvalget har indenrigsministeren herefter stillet forslag om ændring af over- og undergrænserne fra henholdsvis 35 og 12 til henholdsvis 40 og 10 promille.

Af de 71 kommuner, der i 1959-60 havde grundskyldpromiller på under 12, havde kun 39 en grundskyldpromille på under 10, og i de 106 kommuner, hvor promillen var over 35, var den kun i 45 kommuner over 40.

Flertallet indstiller herefter lovforslaget til *vedtagelse* med de nedenfor anførte af indenrigsministeren foreslåede ændringer under nr. 3, 5, 8, 9, 10, 13, 16 og 18, hvorom der henvises til de ledsagende bemærkninger.

Et *mindretal* (venstres og det konservative folkepartis medlemmer af udvalget), der henviser til sine ovenfor anførte bemærkninger, stiller, henholdsvis tiltræder, de nedenfor under nr. 1, 2, 4, 6, 7, 8, 9, 11, 12, 14, 15, 17 og 19 anførte ændringsforslag og vil, dersom disse måtte blive vedtaget, kunne medvirke til det således ændrede lovforslags gennemførelse.

Ad III. Forslag til lov om statens overtagelse af visse kommunale udgifter m. m.

IV. Forslag til lov om ændring i lov om invalide- og folkepension og pension og hjælp til enker m. fl. (Om forhøjet statsrefusion) og

VI. Forslag til lov om ændring i lov om afgift af spiritus, vin og øl.

Et *flertal* (socialdemokratiets, venstres, det konservative folkepartis og det radikale venstres medlemmer af udvalget) indstiller lovforslagene til *vedtagelse*.

Ad V. Forslag til lov om ændring i lov om afgift af forlystelser.

Som anført ovenfor har finansministeren erklæret at ville tage lovforslaget tilbage.

Ændringsforslag

til

I. forslag til lov om den amtskommunale beskatning.

Til § 1.

Af et *mindretal* (Anders Andersen, Alfred Bøgh, Jens Chr. Christensen, Gottschalek-Hansen, Jørgen Jørgensen (Ullerup), Thisted Knudsen og H. C. Toft):

1) Paragraffen affattes således:

„§ 1. Det beløb, der ifølge det af amtsrådet vedtagne overslag vil være at udskrive som skat til amtskommunen, tilvejebringes ved udskrivning på de under amtsråds kredsen hørende kommuner, heri dog ikke medregnet Christiansfeld og Nordborg flækker.

Stk. 2. Udskrivningen fordeles på kommunerne i forhold til summen af de indkomstansættelser, der i henhold til § 8 i lov vedrørende personlig skat til kommunen i hver af de pågældende kommuner i det foregående skatteår har været lagt til grund for ligningen af skat til opholdskommunen. I den nævnte sum medtages de i henhold til sømandsskattelovens § 14 opgjorte indkomster for sømænd.“

Af *indenrigsministeren*, tiltrådt af et *flertal* (Holger Eriksen, Ove Hansen, Per Hækkerup, Erhard Jakobsen, Kai Jensen, Kirkegaard, Peter Nielsen, Chr. Rasmussen og Edel Saunte):

2) *Stk. 3* affattes således:

„*Stk. 3.* Den resterende del af det beløb, der ifølge overslaget skal udskrives, pålignes de i *stk. 1* nævnte kommuner med:

Bemærkninger.

Til nr. 1.

De af mindretallet stillede ændringsforslag til forslaget til lov om den amtskommunale beskatning tager sigte på en fuldstændig omlægning af den amtskommunale beskatning fra ejendomsskat til indkomstskat. I forbindelse med en sådan omlægning bortfalder det konjunkturbestemte statstilskud til nedsættelse af den amtskommunale grundskyld for landbrugsejendomme, og dette tilskud foreslås afløst af et statstilskud til amtskommunerne på 100 mill. kr.

Efter ændringsforslagene skal hele den amtskommunale udskrivning, der resterer efter ydelsen af statstilskuddene, pålignes sognekommunerne (og Marstal Handelsplads) i forhold til summen af de skattepligtige indkomster i det foregående skatteår og af kommunerne udskrives som indkomstskat.

Som følge af den fuldstændige omlægning af den amtskommunale beskatning fra ejendomsskat til indkomstskat er det ved ændringsforslag til forslaget til lov om beskatning til kommunerne af faste ejendomme foreslået, at alle bestemmelser vedrørende amtskommunale ejendomsskatte i dette lovforslag udgår.

Til nr. 2.

Ifølge sømandsskattelovens § 14 medtages søfolk ved skatteansættelsen i land i overensstemmelse med lovgivningens alminde-

- 1) halvdelen i forhold til summen af de til hver kommune afgiftspligtige grundværdier i det foregående skatteår og
- 2) halvdelen i forhold til summen af de indkomstansættelser, der i henhold til § 8 i lov vedrørende personlig skat til kommunen i hver af de pågældende kommuner i det foregående skatteår har været lagt til grund for ligningen af skat til opholdskommunen. I den nævnte sum medtages de i henhold til sømandsskattelovens § 14 opgjorte indkomster for sømænd.“

Til § 2.

Af *mindretallet* under nr. 1:

3) Paragraffen affattes således:

„§ 2. Det beløb, der skønnes fornødent til dækning af den enkelte kommunes tilsvær til amtskommunen, tilvejebringes af kommunalbestyrelsen ved forhøjelse af det skattebeløb, som efter kommunens overslag for vedkommende regnskabsår skal udskrives som skat til opholdskommunen. Den heraf følgende forhøjelse af kommunens udskrivnings-, beskatnings- eller ligningsprocent benævnes den amtskommunale udskrivnings-, beskatnings- eller ligningsprocent og anføres særskilt i skattekvitteringen.

Stk. 2. Indbetaling af kommunernes tilsvær til amtskommunen sker med en fjerdedel ad gangen, senest henholdsvis den 15. september, 15. december, 15. marts i vedkommende regnskabsår og 15. juni i det følgende regnskabsår.“

Af *indenrigsministeren*, tiltrådt af *flertallet* under nr. 2:

4) Stk. 2 udgår.

lige regler. For så vidt angår søfolks indtægter om bord, svares der imidlertid ikke kommuneskat efter kommuneskattelovens regler, men kommunen får en andel af den særlige sømandsskat. En henvisning til de indkomstansættelser, der i henhold til kommuneskattelovens § 8 lægges til grund ved ligningen af skat til opholdskommunen, vil således ikke umiddelbart kunne opfattes som omfattende søfolks indkomster om bord. Det er derfor fundet rigtigst i nærværende lovforslags tekst udtrykkeligt at gøre opmærksom på, at også de i sømandsskattelovens § 14 nævnte ansættelser af søfolk, der er omfattet af sømandsskatteordningen, skal medregnes i summen af indkomstansættelserne.

For at lette affattelsen af bestemmelsen i stk. 3 er rækkefølgen af bestemmelserne om fordelingskriterierne i nr. 1 og 2 foreslået ændret.

Til nr. 3.

Det tilsvær, der efter mindretallets forslag pålignes sognekommunerne, skal udskrives som indkomstskat sammen med det beløb, der efter kommunens overslag skal udskrives som indkomstskat.

Tilsværet kan dog ikke umiddelbart lægges til grund ved udskrivnings-, beskatnings- eller ligningsprocentens beregning, idet der må tages hensyn til, at det på grund af tilgang og afgang af skatteydere samt som følge af uerholdelighed ikke bliver nøjagtigt det udskrevne beløb, der bliver betalt i skat. Det må derfor overlades til sognerådet at skønne over, hvor stort et beløb der skal udskrives for at få tilsværet dækket.

Til nr. 4.

Den i forslaget § 2, stk. 2, optagne bestemmelse, hvorefter bidraget til amtskommunen i kommuner, der benytter ligningsforhold, skal udskrives som grundskyld og indkomstskat efter ligningsforholdet, kan give anledning til tvivl om, hvorvidt bi-

Af *mindretallet* under nr. 1:

Ny paragraf.

5) Efter § 2 indsættes som ny paragraf:

„§ 00. Amtsrådet kan bestemme, at der af landbrugsejendomme skal svares amtskommunal grundskyld med indtil 10 promille, dersom ejendommens ejer eller — såfremt ejendommen er bortforpagtet — forpagteren ikke ved skatteårets begyndelse er pligtig at svare skat i henhold til lov vedrørende personlig skat til kommunen til en kommune i amtsrådskredsen. Ejers ejendommen af flere, svares tillægsgrundskyld kun, dersom ingen af ejerne er pligtig at svare skat som foran nævnt.

Stk. 2. Til landbrugsejendomme henregnes i denne henseende enhver selvstændigt vurderet ejendom, der helt eller delvis er noteret som landbrugsejendom i henhold til lovgivningen om landbrugsejendomme, samt enhver præstegård, der helt eller delvis er underkastet opretholdelsespligt som selvstændigt landbrug i henhold til § 65, stk. 3, i lov nr. 155 af 7. juni 1958 om folkekirkens lønningsvæsen m. v.

Stk. 3. Den i stk. 1 nævnte grundskyld pålignes de afgiftspligtige ejendomme på grundlag af de beløb, hvoraf grundskyld til amtskommunen for skatteåret 1960-61 er beregnet.

Stk. 4. De nærmere regler om opkrævning og inddrivelse m. v. af den i stk. 1 nævnte grundskyld fastsættes i en af amtsrådet affattet, af indenrigsministeren godkendt vedtægt.“

draget til amtskommunen skal udskrives som en særlig sognekommunal grundskyld og en særlig sognekommunal indkomstskat ved siden af sognekommunernes udskrivning af grundskyld og indkomstskat efter overslaget.

Dette er imidlertid ikke hensigten med forslaget. Bidraget til amtskommunen skal indgå i kommunernes almindelige udgifter og optages i overslaget, således at bidraget sammen med kommunernes øvrige indtægter og udgifter danner grundlag for udskrivningen af den ordinære sognekommunale grundskyld og indkomstskat. Det foreslås derfor, at bestemmelsen udgår.

Til nr. 5.

Ved den af mindretallet foreslåede omlægning af den amtskommunale beskatning fra ejendomsskat til indkomstskat vil de skatteydere, der har bopæl uden for en amtskommune, men som ejer fast ejendom i den pågældende amtskommune, blive fritaget for at svare skat til amtskommunen, uanset at de nyder godt af de gennem den amtskommunale beskatning tilvejebragte indretninger. For at imødegå en sådan konsekvens af omlægningen foreslås amtsrådene bemyndiget til at vedtage, at de amtskommunale ejendomsskatter for ejendomme tilhørende sådanne skatteydere ikke helt skal bortfalde, men at der af disse ejendomme kan opkræves amtskommunal grundskyld med indtil 10 promille af grundværdien ved den seneste vurdering forud for 12. almindelige vurdering.

Ny paragraf.

6) Efter § 2 indsættes som ny paragraf:

„§ 00. Af statskassen ydes der amtskommunerne et årligt tilskud på 100 mill. kr.

Stk. 2. Tilskuddet fordeles mellem amtskommunerne med:

- 1) halvdelen i forhold til antallet af indbyggere i disse, opgjort efter det af det statistiske departement pr. 1. juli i året forud for det regnskabsår, tilskuddet vedrører, beregnede registerfolketal, der er reguleret efter den sidste almindelige folketælling, og
- 2) halvdelen i forhold til summen af de afgiftspligtige grundværdier i disse.

Stk. 3. Tilskuddet udbetales ved indenrigsministerens foranstaltning til amtskommunerne med halvdelen inden udgangen af juni og med halvdelen inden udgangen af december måned.“

II. forslag til lov om beskatning til kommunerne af faste ejendomme.

Af et *mindretal* (Anders Andersen, Alfred Bøgh, Jens Chr. Christensen, Gottschalck-Hansen, Jørgen Jørgensen (Ullerup), Thisted Knudsen og H. C. Toft):

Til § 1.

1) Stk. 2 affattes således:

„Stk. 2. Den kommunale grundskyld pålignes de afgiftspligtige ejendomme med en bestemt promille af de beløb, hvoraf grundskyld til kommunen for skatteåret 1960-61 er beregnet.“

Til § 3.

2) Paragraffen affattes således:

„§ 3. I sognekommunerne kan grundskyldpromillen ikke fastsættes højere end 25. I de sognekommuner, der ikke er omfattet af § 9, stk. 1, og § 9 a, stk. 1, litra b, i lov vedrørende personlig skat til kommunen, kan grundskyldpromillen endvidere ikke fastsættes højere end den for skatteåret 1960-61 gældende.

Til nr. 6.

Det af mindretallet i forbindelse med den fuldstændige omlægning af den amtskommunale beskatning foreslåede statstilskud på 100 mill. kr. til amtskommunerne fordeles med halvdelen efter indbyggertal og halvdelen efter afgiftspligtige grundværdier.

De foreslåede terminer for tilskuddets udbetaling svarer til de gældende frister for rettidig betaling af ejendomsskatterne til amtskommunerne.

Til nr. 1.

Ved ændringsforslaget fastholdes de før 12. almindelige vurdering pr. 1. september 1960 gældende grundværdier som grundlag for udskrivning af kommunal grundskyld. 12. almindelige vurdering og senere vurderinger bliver således uden betydning for den fremtidige udskrivning af kommunal grundskyld.

Til nr. 2 og 4.

Ved det af mindretallet stillede ændringsforslag under nr. 2 fastsættes der to overgrænser for den sognekommunale grundskyldpromille. Dels kan den ikke overstige 25, dels kan den ikke overstige den for skatteåret 1960-61 gældende grundskyldpromille. Den sidstnævnte grænse gælder imidlertid ikke i de københavnske omegns-

Stk. 2. Kommunalbestyrelsen træffer beslutning om promillens størrelse ved to behandlinger med mindst 14 dages mellemrum. Beslutning om ændring af promillen skal være truffet senest den 31. marts for at have virkning for det kommende skatteår.“

Af *indenrigsministeren*, tiltrådt af et *flertal* (Holger Eriksen, Ove Hansen, Per Hækkerup, Erhard Jakobsen, Kai Jensen, Kirkegaard, Peter Nielsen, Chr. Rasmussen og Edel Saunte):

3) Paragraffens stk. 1, 2. punktum, affattes således:

„Grundskyldpromillen kan ikke fastsættes højere end 40 eller lavere end 10.“

Til § 4.

Af *mindretallet* under nr. 1:

4) Paragraffen udgår.

Af *indenrigsministeren*, tiltrådt af *flertallet* under nr. 3:

5) Stk. 4 affattes således:

„*Stk. 4.* Den årlige grundskyldpromille beregnes på grundlag af overslaget og under iagttagelse af ligningsforholdet. Uanset det fastsatte ligningsforhold kan grundskyldpromillen ikke udgøre mere end 40 eller mindre end 10.“

kommuner og i de omegnskommuner til købstæderne, der har over 500 indbyggere i forstadsbebyggelser.

I mindretallets ændringsforslag til § 33 er der foreslået en gradvis nedsættelse af grundskyldpromillen til 25 i de kommuner, hvor promillen i skatteåret 1960-61 er højere end 27.

I konsekvens af det foreslåede „loft“ over grundskylden er bestemmelserne om ligningsforhold udeladt, og der er herefter ikke behov for de i lovforslagets §§ 3 og 4 indeholdte forskellige regler om fastsættelse af grundskyldpromillen.

Til nr. 3.

For at undgå, at forslaget skal føre til for store forskydninger i grundskyldpromillerne og dermed i fordelingen af udskrivningen på grundværdier og indkomster i de kommuner, der har særlig høj eller særlig lav beskatning af grundværdien, foreslås over- og undergrænserne for grundskyldpromillerne ændret til henholdsvis 40 og 10.

Til nr. 5.

Efter forslaget § 4, stk. 4, 1. pkt., skal kommunalbestyrelserne i sognekommunerne vente med at fastsætte den årlige grundskyldpromille, indtil de har fået meddelelse om størrelsen af det kommunen påhvillende bidrag til amtskommunen. Da det imidlertid ofte vil kunne være hensigtsmæssigt for kommunalbestyrelserne at fastsætte grundskyldpromillen på et tidligere tidspunkt, og da det vil være muligt i de kommunale overslag, der danner grundlag for grundskyldpromillens fastsættelse, at anslå et beløb for bidraget til amtskommunen, foreslås forslaget § 4, stk. 4, 1. pkt., affattet således, at kommunalbestyrelserne er

Af *mindretallet* under nr. 1:

Til §§ 5 og 6.

6) Paragrafferne udgår.

Til kap. II, afsnit C. (§§ 16-19).

7) Afsnittet udgår.

Af *indenrigsministeren*, tiltrådt af et *flertal* (udvalget med undtagelse af Herluf Rasmussen):

Til § 23.

8) I stk. 1 ændres ordene „kommunens udgifter til gaders og vejes vedligeholdelse, renholdelse, belysning m. v.“ til: „de udgifter, sådanne ejendomme medfører for kommunen“ og ordet „fikseringsværdien“ til: „forskelsværdien“.

9) Efter stk. 1 indsættes som nye stykker:

„Stk. 2. I alle kommuner — bortset fra amtskommuner — kan kommunalbestyrelsen i samme vedtægt bestemme, at der som bidrag til de udgifter, ejendomme, der anvendes til kontor, forretning, hotel, fabrik, værksted og lignende øjemed, medfører for kommunen, skal svares en dækningsafgift på indtil 5 promille af ejendommens forskelsværdi eller — når ejendommen kun

frit stillet med hensyn til tidspunktet for grundskyldpromillens fastsættelse. Der henvises i øvrigt til bemærkningerne til ændringsforslaget til § 2, stk. 2, i forslag til lov om den amtskommunale beskatning.

På samme måde som med hensyn til forslaget § 3 foreslås over- og undergrænserne for grundskyldpromillerne ændret til henholdsvis 40 og 10.

Særreglen i stk. 4, 3. pkt., vedrørende nedsættelse af grundskyldpromillen under 12 i tilfælde, hvor udskrivning af grundskyld med denne promille vil overstige $\frac{3}{5}$ af den samlede udskrivning af grundskyld og indkomstskat i kommunen, ville ikke for tiden have aktuel betydning i nogen kommune. Da undergrænsen for grundskyldpromillen nu foreslås nedsat til 10, kan det ikke antages, at særreglen vil få betydning i fremtiden, og det foreslås derfor, at særreglen udgår.

Til nr. 6 og 7.

Ændringsforslagene er en følge af den af mindretallet foreslåede omlægning af den amtskommunale beskatning.

Til nr. 8 og 9.

Den allerede gennemførte fiksering af ejendomsskylden i bykommunerne og den foreslåede fiksering af ejendomsskylden i sognekommunerne medfører, at kommunerne ikke har mulighed for at skaffe sig dækning for de udgifter bl. a. til gader og veje, brandvæsen m. v., som nyopførte erhvervsjendomme påfører kommunerne. Efterhånden som ejendomsskylden for de ældre ejendomme aftrappes, vil der opstå et tilsvarende problem med hensyn til disse ejendomme.

For at skaffe kommunerne mulighed for at få dækning for de udgifter, erhvervsjendomme påfører kommunen, foreslås der som nyt stk. efter § 23, stk. 1, indføjet bestemmelser, der giver kommunalbestyrel-

delvis anvendes til de nævnte formål — af forskelsværdien for denne del af ejendommen; i sidstnævnte fald kan der dog kun opkræves dækningsafgift, når den omhandlede del af forskelsværdien udgør mere end halvdelen af den samlede forskelsværdi for ejendommen. Såfremt der af vedkommende ejendom svares ejendomsskyld til kommunen, skal der af den del af forskelsværdien, der ligger til grund for ejendomsskyldens beregning, kun svares dækningsafgift med det beløb, hvormed den måtte overstige ejendomsskylden.

Stk. 3. Dækningsafgift i henhold til stk. 2 kan ikke opkræves af ejendomme, der er fritaget for grundskyld i henhold til § 7.

Stk. 4. Vurderingsrådene skal på kommunalbestyrelsens begæring foretage de fordelinger af ejendomsværdien og grundværdien, der er fornødne for beregningen af den i stk. 2 nævnte dækningsafgift. Finansministeren fastsætter det vederlag, kommunerne skal erlægge til vurderingsrådene for foretagelse af de nævnte fordelinger, såfremt fordeling ikke begæres foretaget i forbindelse med en vurdering.“

serne adgang til at opkræve dækningsafgift af den til enhver tid værende forskelsværdi af sådanne ejendomme, idet der dog af den del af ældre ejendommens forskelsværdi, der svarer til forskelsværdien på fikseringstidspunktet, kun opkræves dækningsafgift i det omfang, den overstiger ejendomsskylden.

For at få hjemmel til at opkræve en sådan dækningsafgift skal regler herom fastsættes af kommunen i en af indenrigsministeriet godkendt vedtægt vedrørende opkrævning af dækningsafgift, og dækningsafgift vil ikke kunne opkræves med mere end 5 promille af forskelsværdien.

I forbindelse med de foreslåede nye bestemmelser er bestemmelserne i forslaget § 23, stk. 1, vedrørende dækningsafgift af offentlige ejendomme, der er fritaget for kommunal grundskyld og ejendomsskyld, foreslået ændret således, at denne dækningsafgift opkræves til de samme formål som dækningsafgift i henhold til det nu foreslåede stk. 2. Samtidig foreslås dækningsafgift af bygningsværdien for disse ejendomme opkrævet af de til enhver tid værende forskelsværdier på samme måde som den foreslåede dækningsafgift for erhvervs-ejendomme, d. v. s. at der ikke sker nogen fiksering af dækningsafgiften af offentlige ejendomme. Dækningsafgiften af offentlige kontorejendomme vil således blive den samme som dækningsafgiften af private kontorejendomme, men bestemmelsen vil tillige føre til, at dækningsafgiften af andre offentlige ejendomme end kontorejendomme, f. eks. sygehuse, skoler, børneforsorgsinstitutioner m. v., også vil blive beregnet på grundlag af de til enhver tid værende forskelsværdier. Efter det foreslåede stk. 3 er de i henhold til forslaget § 7 fritagne ejendomme derfor undtaget fra dækningsafgift i henhold til det foreslåede stk. 2. Herved opnås tillige, at dækningsafgiften i henhold til stk. 2 ikke vil omfatte fremmede magters gesandtskabs- og konsulatsejendomme samt ejendomme i frihavnen.

Da de fordelinger af forskelsværdierne, der skal foretages for at kunne opkræve den nu foreslåede dækningsafgift, alene foretages af hensyn til de kommuner, hvor kommunalbestyrelsen ønsker at indføre en sådan afgift, vil det være naturligt, at udgifterne hertil afholdes af kommunerne. Det

Af *indenrigsministeren*, tiltrådt af *flertallet* under nr. 3:

Ny paragraf.

10) Efter § 23 indsættes som ny paragraf:

„§ 00. I sognekommuner kan kommunalbestyrelsen bestemme, at der af landbrugs-ejendomme, jfr. § 6, stk. 2, skal svares en tillægsgrundskyld på indtil 10 promille, dersom ejendommens ejer eller — såfremt ejendommen er bortforpagtet — forpagteren ikke fra skatteårets begyndelse er pligtig at svare skat i henhold til lov vedrørende personlig skat til kommunen til den kommune eller en af de kommuner, hvori ejendommen er beliggende. Ejers ejendommen af flere, svares tillægsgrundskyld kun, dersom ingen af ejerne er pligtig at svare skat som foran nævnt.

Stk. 2. De i §§ 3, stk. 1, og 4, stk. 4, jfr. § 33, omhandlede grænser for grundskyldpromillens størrelse skal ikke tages i betragtning ved fastsættelsen af tillægsgrundskyldpromillen.

Stk. 3. Tillægsgrundskyld medregnes ikke i det beløb, der i henhold til det fastsatte ligningsforhold vil være at udskrive som grundskyld og indkomstskat.

Stk. 4. Beslutning om opkrævning af tillægsgrundskyld og om ændring af tillægsgrundskyldpromillen skal være truffet inden den 15. februar for at have virkning for det kommende skatteår.“

Af *mindretallet* under nr. 1:

Til § 25.

11) Stk. 2 udgår.

Til § 27.

12) Paragraffen udgår.

er derfor i stk. 4 foreslået, at finansministeren fastsætter det vederlag, kommunerne skal erlægge for foretagelsen af de nævnte fordelinger.

Til nr. 10.

I mange sognekommuner drives landbrugsjendomme af ejere eller forpagtere, der ikke bor i kommunen, således at kommunen ikke får indkomstskat af ejeren (forpagteren). For at råde bod herpå foreslås det at give sognekommunerne adgang til at opkræve en tillægsgrundskyld på indtil 10 promille af sådanne landbrugsjendomme. Efter forslaget er det en betingelse for opkrævning af tillægsgrundskyld, at ejeren (forpagteren) ikke ved skatteårets begyndelse er pligtig at svare opholds-kommuneskat eller erhvervsskat til den kommune, hvori ejendommen er beliggende. Er ejeren et aktieselskab, bortfalder tillægsgrundskylden ligeledes, såfremt kommunen oppebærer andel i selskabsskatten, og på tilsvarende måde bortfalder tillægsgrundskylden af landbrugsjendomme, der drives af udlændinge, dødsboer eller statsinstitutioner m. v., såfremt disse skatteydere svarer uegentlig erhvervsskat til kommunen i henhold til kommuneskattelovens kap. IV.

Tillægsgrundskylden skal opkræves sammen med den almindelige grundskyld, og da denne pålignes for et helt skatteår ad gangen, er det nødvendigt at knytte de nævnte skattemæssige betingelser for tillægsgrundskyldens opkrævning til forholdene, som de foreligger ved skatteårets begyndelse. Flytninger og ejerskifter i skatteårets løb får derfor først virkning fra og med det følgende skatteår.

Til nr. 11.

Ændringsforslaget er en følge af den af mindretallet foreslåede fiksering af de afgiftspligtige grundværdier.

Til nr. 12.

Ændringsforslaget er en følge af den af mindretallet foreslåede omlægning af den amtskommunale beskatning.

Af *indenrigsministeren*, tiltrådt af *flertallet* under nr. 3:

- 13) Ordene „§ 26“ ændres til: „§ 27“.

Af *mindretallet* under nr. 1:

Til § 30.

- 14) Paragraffen udgår.

Til § 32.

- 15) Stk. 3 og 4 udgår.

Af *indenrigsministeren*, tiltrådt af *flertallet* under nr. 3:

- 16) Som nyt stk. 5 tilføjes

„Stk. 5. Uanset bestemmelsen i § 00 kan kommunalbestyrelsen indtil den 31. marts 1961 træffe beslutning om opkrævning af tillægsgrundskyld med virkning fra og med skatteåret 1961-62.“

Til § 33.

Af *mindretallet* under nr. 1:

- 17) Paragraffen affattes således:

„§ 33. Uanset bestemmelserne i § 3, stk. 1, kan grundskyldpromillen i sognekommuner, hvor promillen for skatteåret 1960-61 er over 27, udgøre mere end 25. I disse kommuner skal grundskyldpromillen fra og med skatteåret 1961-62 årlig nedsættes med 1/10 af forskellen mellem den for skatteåret 1960-61 gældende og 25, dog mindst 2, indtil den er nedsat til 25.“

Af *indenrigsministeren*, tiltrådt af *flertallet* under nr. 3:

- 18) Paragraffen affattes således:

„§ 33. Uanset bestemmelserne i § 3, stk. 1, 2. punktum, og § 4, stk. 4, 2. punktum, kan grundskyldpromillen i sognekommuner, hvor promillen for skatteåret 1960-61 er

Til nr. 13.

Ændringen er en konsekvens af, at der efter § 23 indføres en ny paragraf.

Til nr. 14.

Ændringsforslaget er en følge af den af mindretallet foreslåede omlægning af den amtskommunale beskatning.

Til nr. 15.

Ændringsforslaget er en konsekvens af den af mindretallet foreslåede ændring af reglerne for fastsættelsen af grundskyldpromillen i sognekommunerne.

Til nr. 16.

Ændringsforslaget er en følge af ændringsforslag nr. 10.

Til nr. 17.

Der henvises til bemærkningerne til de af mindretallet stillede ændringsforslag nr. 2 og 4 til §§ 3 og 4.

Til nr. 18.

Den foreslåede ændring af forslagets § 33 er en konsekvens af de foreslåede ændringer til forslagets §§ 3 og 4, hvorefter overgrænsen for grundskyldpromillen ændres til 40. Sam-

50 eller derover, for skatteåret 1961-62 udgøre mere end 40, men promillen skal dog fastsættes mindst 10 promille lavere end den for skatteåret 1960-61 gældende; fra og med skatteåret 1962-63 skal grundskyldpromillen nedsættes med mindst 2 promille årlig, indtil promillen er højst 40.“

Til § 34.

Af *mindretallet* under nr. 1:

19) Paragraffen udgår.

tidig er det ved bestemmelsens affattelse tydeliggjort, at der er tale om en overgangsbestemmelse i forhold til reglerne i forslaget §§ 3 og 4.

Til nr. 19.

Ændringsforslaget er en konsekvens af den af mindretallet foreslåede omlægning af den amtskommunale beskatning.

Anders Andersen.

Alfred Bøgh.

Jens Chr. Christensen.

Holger Eriksen.

Gottschalck-Hansen.

Ove Hansen,
formand.

Per Hækkerup.

Erhard Jakobsen.

Kai Jensen.

Jørgen Jørgensen (Ullerup).

Kirkegaard.

Thisted Knudsen.

Peter Nielsen.

Chr. Rasmussen.

Herluf Rasmussen.

Edel Saunte,
næstformand.

H. C. Toft.